

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8222010252
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8222010252.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.LM, MBA, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. apríla 2023 s následným verejným vyhlásením rozhodnutia, o odvolaní odsúdeného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2Nt/12/2022 zo dňa 26. januára 2023, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 11 ods. 1 z.č. 533/2011 o uznávaní a výkone rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia nespojená s odňatím slobody alebo probačné opatrenie na účely dohľadu v Európskej únii

sa u z n á v a a na území Slovenskej republiky v y k o n á

rozsudok Okresného súdu v Liberci, Česká republika, sp. zn. 5 T 145/2019 zo dňa 02.11.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Ústí nad Labem sp. zn. 31 To 42/2021 zo dňa 14.04.2021, právoplatný dňom 14.04.2021, ktorým bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., Slovenská republika, bytom D., E. F. stráž č. p. XXX/X, trvale bytom G. H. XX, I. C., F. J. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) zákona č. 40/2009 Sb. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 337 odst.1 písm. a) tr. zákonníku, ktorých sa dopustil tak, že

aj keď bol rozsudkom Okresného súdu Praha- východ zo dňa 26. septembra 2017, č.j. 37 T 91/2017-72, právoplatný dňa 19.10.2017, uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákonníku a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu 3 roky, za súčasného dohľadu a povinnosti zdržať sa požívania alkoholických nápojov či iných návykových látok a trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel na 42 mesiacov, tak

v D., ul. Dubový vrch, okolo 18:05 hod. dňa 09.06.2019, ako vodič auta zn. SEAT Alhambra, slovenské ev. č. r. zn. K. XXXXX, vlastneného L. K. B., nar. dňa XX. XX.XXXX, vplyvom vedome požitých alkoholických nápojov, keď v krvi mal zhruba 3,36 promile etylalkoholu, v dobe jazdy potom najmenej 1,19 promile etylalkoholu, neprispôsobil rýchlosť jazdy odbočovaniu vľavo, do ul. Na Zhořelci, zišiel tak z cesty vľavo a narazil do plotu u domu č.p. 352 vlastneného M. N. O., nar. dňa XX. XX.XXXX, ktorému tým spôsobil škodu v celkovej výške 85 792 Kč na plote domu č.p. 352 a tiež spôsobil škodu i poškodenej L. K. B., nar. XX. XX.XXXX, na vozidle SEAT Alhambra slovenské ev.č. K. XXXXX vo výške 10 000 Kč,

a to v časti týkajúcej sa uloženia trestu zákazu činnosti spočívajúcej v zákaze riadenia motorových vozidiel všetkých druhov v trvaní 4 (štyroch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov (podľa § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákonníka ČR) a

v časti týkajúcej sa uloženia ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou (§ 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákonníka ČR).

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bardejov rozsudkom z 26. januára 2023, sp. zn. 2Nt/12/2022 podľa § 11 ods.1 zákona č. 533/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia nespojená s odňatím slobody alebo probačné opatrenie na účely dohľadu v Európskej únii (ďalej len „zákon č. 533/2011 Z.z.“) uznal na území Slovenskej republiky rozsudok Okresného soudu v Liberci, ČR, sp. zn. 5 T 145/2019 zo dňa 02.11.2020 v spojení s rozsudkom Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 31 To 42/2021 zo dňa 14.04.2021 a v spojení s uznesením Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tdo 918/2021 zo dňa 08.09.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.04.2021 a ktorým bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., Slovenská republika, bytom D., E. F. stráž č. p. XXX/X, trvale bytom G. H. XX, I. C., F. J. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) zákona č. 40/2009 Sb. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 337 odst.1 písm. a) tr. zákonníku, ktorých sa dopustil tak, že

ačkoliv byl rozsudkem Okresního soudu Praha- východ ze dne 26. září 2017, č.j. 37 T 91/2017-72, s právní mocí dnem 19. října 2017, uznán vinným z prečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákonníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 9 měsíců s podmíněčným odkladom výkonu na zkúšební dobu 3 roky, za súčasného dohľadu a povinnosti zdržet se požívaní alkoholických nápojů či jiných návykových látek a trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel na 42 měsíců, tak

v Liberci, ul. Dubový vrch, kolem 18:05 hod. dne 9. června 2019, jako řidič vozu zn. SEAT Alhambra, slovenské r. zn. K. XXXXX, vlastněného L. K. B., nar. dne X. P. XXXX, vlivem vědomě požitých alkoholických nápoju, když v krvi měl posléze zhruba 3,36 promile etylalkoholu, v době jízdy pak nejmeneš 1,19 promile etylalkoholu, nepřizpůsobil rychlost jízdy odbočovaní vlevo, do ul. Na Zhořelci, sjel tak ze silnice vlevo a narazil do plotu u domu č.p. 352 vlastněného M. N. O., nar. dne X. C. XXXX, kterému tím způsobil škodu v celkové výši 85 792 Kč na plotu domu č.p. 352 a dále způsobil škodu i poškozené L. K. B., nar. X. P. XXXX, na vozidle SEAT Alhambra slovenské r. zn. K. XXXXX ve výši 10 000 Kč,

a zato mu bol okrem trestu odňatia slobody podľa § 73 odst.1, odst. 3 tr. zákoníku uložený aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 4 (čtyř) roku a 6 (šesti) měsíců a podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku aj ochranné léčení protialkoholní ve forme ambulantní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odsúdený prostredníctvom zvoleného obhajcu odvolanie a to pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, ako aj z dôvodu, že uložený trest je neprimeraný. Ods. A. B. je zamestnaný v Prešove a každý deň dochádza do práce z obce G., kde sa aj reálne zdržiava a dennodenne cestuje minimálne 50 km za prácou. Vodičské oprávnenie je pre neho potrebné a nevyhnutné na výkon profesie a na dochádzanie do Prešova. Obec G. sa nachádza na hranici s Poľskou republikou, a preto je pre neho náročné dochádzať do Prešova každý deň do zamestnania verejnou dopravou, poprípade taxíkom alebo iným spôsobom. Odsúdený žije s matkou v spoločnej domácnosti, ktorá je invalidná dôchodkyňa. Pre jej zdravotný stav je potrebné, aby odsúdený neprišiel o vodičské oprávnenie a mohol byť jej naďalej nápomocný. Jej zdravotný stav si vyžaduje, aby jej mohol aj naďalej napomáhať a byť jej k dispozícii a mohol ju v prípade potreby odviezť k lekárom. Dňa 13.02.2023 vydala obec G. správu o povesti odsúdeného, v ktorej je uvedené, že tento žije v spoločnej domácnosti spolu s matkou - dôchodkyňou, ktorej je nápomocný a pomáha jej každý deň. Obec potvrdzuje, že nebol nikdy riešený v priestupkovom alebo inom konaní. Správa sa slušne na verejnosti, zapája sa do kultúrno-spoločenských akcií organizovaných v obci. Obci nie je známe užívanie alkoholických nápojov a iných návykových nápojov. Vedie usporiadaný osobný a rodinný život. Zákaz činnosti vedenia motorového vozidla je pre odsúdeného ohrozenie práce, jeho živobytia ako aj živobytia rodiny. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odsúdený navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie o uznaní.

Z vyjadrenia prokurátora k dôvodom odvolania po rekapitulácii výrokovej časti napadnutého rozsudku a dôvodov odvolania odsúdeného vyplýva, že postup súdu pri uznávaní a výkone rozhodnutia

vydaného súdom alebo iným príslušným orgánom členského štátu Európskej únie upravuje zákon č. 533/2011 Z.z, ktorý vymedzuje aj okruh otázok, ktoré súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní skúma (§ 12 predmetného zákona). Dôvody odvolania odsúdeného smerujú proti druhu a výške trestu uloženého uznávaným rozsudkom súdu Českej republiky, ktoré však slovenský súd nie je oprávnený preskúmať a revidovať sankciu uloženú v právoplatne skončenom trestnom konaní žiadajúceho štátu, len posudzovať vymedzený okruh podmienok pre uznanie, resp. odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia. Navrhol odvolanie odsúdeného zamietnuť a rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Krajský súd preskúmal na podklade uvedeného odvolania, ktoré bolo podané oprávnenou osobou včas, zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného je dôvodné, avšak z iných než odsúdeným uvádzaných dôvodov.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 533/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia nespojená s odňatím slobody alebo probačné opatrenie na účely dohľadu v Európskej únii (ďalej aj „zákona“) rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak

- a) skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 až 4 neustanovujú inak,
- b) odsúdený má na území Slovenskej republiky obvyklý pobyt a zdržuje sa na území Slovenskej republiky alebo sa zamýšľa vrátiť na územie Slovenskej republiky,
- c) ukladá trestnú sankciu alebo probačné opatrenie, ktorých povaha spočíva v
 1. povinnosti odsúdeného informovať určený orgán o akejkoľvek zmene pobytu alebo pracoviska,
 2. zákaze vstupu do určenej lokality, miesta alebo určitej oblasti v štáte pôvodu alebo vo vykonávajúcim štáte,
 3. povinnosti, ktorá obsahuje obmedzenia týkajúce sa opustenia územia vykonávajúceho štátu,
 4. pokynoch týkajúcich sa správania, pobytu, vzdelávania a odbornej prípravy, trávania voľného času alebo obsahujúcich obmedzenia alebo podmienky, ktoré sa týkajú výkonu povolania,
 5. povinnosti podávať v určenom čase správy určenému orgánu,
 6. povinnosti vyhýbať sa kontaktu s určenými osobami,
 7. povinnosti vyhýbať sa kontaktu s určenými predmetmi, ktoré odsúdený použil alebo môže použiť na účely spáchania trestného činu,
 8. povinnosti nahradiť škodu spôsobenú trestným činom,
 9. povinnosti vykonávať verejnoprospešné práce,
 10. povinnosti spolupracovať s probačným úradníkom, alebo
 11. povinnosti podrobiť sa liečeniu alebo liečbe závislosti.

Podľa § 12 ods. 1 zákona, súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak

- a) voči tej istej osobe pre ten istý skutok už bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom alebo ak súd má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti tej istej osobe pre ten istý skutok sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vynesený,
- b) skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 2 a 3; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nie je možné odmietnuť výkon rozhodnutia iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu,
- c) osoba, voči ktorej rozhodnutie smeruje, je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu,⁵⁾
- d) osoba, voči ktorej rozhodnutie smeruje, nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bolo vydané rozhodnutie,
- e) výkon rozhodnutia je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky premlčaný a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

f) osoba, voči ktorej rozhodnutie smeruje, nemá na území Slovenskej republiky obvyklý pobyt, alebo z okolností vyplýva, že sa nezamýšľa vrátiť na územie Slovenskej republiky, alebo ak členský štát obvyklého pobytu odsúdeného nesúhlasí s odovzdaním výkonu rozhodnutia do Slovenskej republiky,

g) dĺžka výkonu trestnej sankcie alebo probačného opatrenia je kratšia ako šesť mesiacov,

h) rozhodnutie zjavne nezodpovedá vydanému osvedčeniu alebo ak vydané osvedčenie je neúplné, nie je priložený preklad podľa § 18, alebo ak neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone a nebolo riadne doplnené na základe žiadosti súdu v určenej lehote,

i) z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba v súlade s procesnými požiadavkami právneho poriadku štátu pôvodu

1. bola včas predvolaná, a tým informovaná o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, alebo sa jej inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania, a informovaná o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania,

2. vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol vymenovaný dotknutou osobou alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní obhajoval alebo

3. po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie a bola výslovne poučená o práve na opravný prostriedok, na ktorom má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktorý umožní opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktorý môže viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok alebo nepodala opravný prostriedok v rámci príslušnej lehoty,

j) uložená trestná sankcia alebo probačné opatrenie zahŕňajú také opatrenia zdravotnej starostlivosti alebo také opatrenia zo sociálnej oblasti, ktoré nemožno vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky, na systém zdravotníctva alebo na sociálny systém v Slovenskej republike vykonať, alebo

k) nejde o trestnú sankciu alebo probačné opatrenie podľa § 4 ods. 1 písm. c).

Podľa § 13 ods. 1 zákona ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 12, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná.

Podľa § 518 ods. 4 druhá a tretia veta Trestného poriadku odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

V prieskumnom konaní krajský súd zistil, že osvedčenie a rozsudky štátu pôvodu, aj so zreteľom na ďalšie listiny predložené justičným orgánom štátu pôvodu, obsahovo navzájom zodpovedajú, pričom osvedčenie je dostatočným podkladom pre rozhodnutie o uznaní a výkone rozsudkov štátu pôvodu.

Z obsahu predloženého spisového materiálu ďalej vyplýva, že skutok, pre ktorý sa uznanie a výkon rozhodnutia v danom prípade žiada, je v danom prípade trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky (obojsstranná trestnosť § 4 ods. 1 písm. a/ zákona), a to prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, pričom trestná sankcia uložená Okresným súdom Liberec je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Odsúdený je slovenským štátnym občanom a na území Slovenskej republiky má obvyklý pobyt, čím je splnená podmienka podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona.

Tak ako to správne konštatuje prvostupňový súd, ani odvolací súd v posudzovanom prípade nezistil dôvod na odmietnutie uznania a výkon rozhodnutia tak, ako sú uvedené v § 12 ods. 1, resp. ods. 2 z.č. 533/2011 Z.z. Z vydaného osvedčenia a ani z odpisu z registra trestov neplynie, aby A. B. bol pre ten istý skutok právoplatne odsúdený slovenským súdom, pričom ani krajský súd nemá informáciu, že by proti odsúdenému bolo pre totožný skutok vedené konanie v inom členskom štáte, ktoré sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý už bol vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vyneseny. Odsúdený nie je

ani vyňatý z pôsobnosti slovenských orgánov činných v trestnom konaní a súdu (§ 8 Tr. por.), podľa právneho poriadku Slovenskej republiky nie je z dôvodu nedostatku veku v čase spáchania skutku, ktorý je predmetom uznávacieho konania, trestne nezodpovedný (§ 22 Tr. zák.) a výkon rozhodnutia nie je premlčaný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, hoci na stíhanie predmetného trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Z osvedčenia je zrejmé, že dotknutá osoba sa osobne zúčastnila konania pred Okresným súdom v Liberci, kde bol vydaný odsudzujúci rozsudok a proti tomuto rozsudku podala odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Ústí nad Labem. Konania na krajskom súde sa obžalovaný nezúčastnil, požiadal, aby sa vykonalo v jeho neprítomnosti za účasti jeho obhajcu, ktorý sa konania zúčastnil. Taktiež dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť (podľa stavu v čase doručenia osvedčenia) vykonaná, nie je kratšia ako šesť mesiacov Z osvedčenia nevyplývajú skutočnosti, ktoré by viedli k dôvodnému podozreniu možného porušenia základných práv alebo základných právnych zásad zakotvených v čl. 6 Zmluvy o Európskej únii v konaní, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia.

Z uvedeného je zrejmé, že v preskúmvanej veci nie je daný žiadny z dôvodov povinného odmietnutia uznania a výkonu rozsudku štátu pôvodu podľa § 12 ods. 1 písm. a) až k) zákona č. 533/2011 Z. z.

Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že v prípade neexistencie dôvodov na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia uvedených v § 12 zákona má súd povinnosť (nie možnosť) rozhodnúť o uznaní a výkone rozhodnutia. Na uvedenom pritom nič nemenia ani odsúdeným uvádzané skutočnosti týkajúce sa potreby dochádzania do práce motorovým vozidlom, alebo potreby vozenia matky z dôvodu jej zdravotného stavu k lekárovi, týkajúce sa teda uznaného trestu zákazu činností, pretože ani jedna z týchto skutočností nepredstavuje dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia v zmysle § 12 zákona č. 533/2011 Z. z.

K odvolacím námietkam odsúdeného možno v zostávajúcom rozsahu len v stručnosti poznamenať, že boli krajským súdom vyhodnotené ako nedôvodné. Z citovaných ustanovení uvedenej zákonnej normy vyplýva, že konajúce súdy v prípade štátneho občana Slovenskej republiky odsúdeného na trest odňatia slobody nespojený s odňatím slobody v niektorom z členských štátov Európskej únie, za predpokladu splnenia zákonných podmienok ustanovení uvedených v tomto zákone nemôže konať inak, než cudzie rozhodnutie uznať. V rámci uznávacieho konania odsudzujúce rozhodnutie iného členského štátu Európskej únie teda nie je možné preskúmať zo žiadnych iných hľadísk. Nepostupuje pritom ako ďalšia odvolacia inštancia a konanie v štáte pôvodu neskúma nad rámec priloženého osvedčenia a rozhodnutia, ktoré má byť predmetom uznávacieho konania. Krajský súd v tejto súvislosti ešte zdôrazňuje, že z jednotlivých ustanovení zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí vyplýva, že uznávacie konanie má špecifický, nostrifikačný charakter, v ktorom súd na verejnom zasadnutí skúma iba objektívne skutočnosti, a to z úradnej povinnosti. Nostrifikácia tu spočíva v posúdení, či trestnému rozsudku cudzieho štátu možno priznať účinky na území Slovenskej republiky a v premene cudzieho rozhodnutia na rozhodnutie slovenské, ktoré nahrádza pôvodné rozhodnutie. Uznávajúci súd nesmie cudzie rozhodnutie preskúmať vo veci samej, je viazaný skutkovými zisteniami odsudzujúceho súdu a slovenské orgány nenadobúdajú právo konať o podstate veci. Odsúdený v dôvodoch svojho odvolania neuviedol žiadne relevantné dôvody, ktoré by bránili uznaniu rozhodnutia a odvolací súd nezistil žiadne hmotnoprávne a ani procesnoprávne prekážky, ktoré by bránili uznaniu vyššie uvedených rozhodnutí súdov Českej republiky na území Slovenskej republiky a tým vykonaniu aj trestu zákazu činností, ktorý bol odsúdenému právoplatne uložený.

Preskúmaním výroku napadnutého rozsudku však krajský súd zistil pochybenie prvostupňového súdu, spočívajúcom v tom, že výrok napadnutého rozsudku v časti uznania cudzozemského rozhodnutia (popisu skutku) nebol vyhotovený v úradnom jazyku Slovenskej republiky (t.j. v slovenčine), ale v cudzom jazyku – češtine. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a nanovo ho vyhlásil s opravou vyššie uvedených chýb a nesprávností.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.